कर्त्तव्यम्। गार्हपत्ये त्वधिश्रयणेनैव प्रीतो भवति। यदुक्तं सूत्रकारेण। "होष्यन्नप उपस्पृश्य पालाशीं समिधमादधाति"।

तदेतद्विधत्ते। "अग्निरबिभेत्। आहुतयोमात्येष्यन्तीति। स एताꣳ समिधमपश्यत्। तामाधत्त। ततो वा अग्नावाहुतयोऽङ्ग्रियन्त [७] ॥ यदेनꣳ समयच्छत्। तत्समिधः समित्त्वम्। समिधमादधाति। समेवैनं यच्छति। आहुतीनां धृत्यै। अथो अग्निहोत्रमेवेध्मवत्करोति। आहुतीनां प्रतिष्ठित्यै" इति। आहुत्यर्थं हविषि समीपमानीते सति सोऽग्निरबिभेत्। तस्यायमभिप्रायः। हूयमानास्त्वाहुतयो मामतिलङ्घ्यान्यत्र गमिष्यन्तीति। अतस्तन्निवारणसमर्थां काञ्चित् समिधं निश्चित्य स्वस्मिन्नाधत्त तया समिधया नियमिता आहुतयो अग्नावेवावस्थिता यस्मात्कारणादाहुतयो यथातिलङ्घ्य नान्यत्र गच्छन्तीति। तथैनमग्निं समर्थं कृत्वा समिदियं नियतवती तस्मात्समयच्छत् सङ्गच्छदिति व्युत्पत्त्या समिन्नाम सम्पन्नम्। अतः समिधमादध्यात्तेनाहुतिधारणाय सामर्थ्यं दत्वा अग्निं नियच्छति। अपिच दर्शपूर्णमासयोरिवाग्निहोत्रे पूर्वमिध्मो नास्ति। इदानीं तदग्निहोत्रमिध्मवद्युक्तं करोति। तेनाहुतयः प्रतिष्ठिता भवन्ति। अत्र शाखान्तरमाश्रित्य समित्सङ्ख्याविकल्पं सूत्रकार उदाजहार। "एका द्वे तिस्रो वेति"।

तत्राक्षेपसमाधानाभ्यां स्वयमेकत्वपक्षं दृढयति। "ब्रह्मवादिनो वदन्ति। यदेकाꣳ समिधमाधाय द्वे आहुती जुहोति। अथ कस्याꣳ समिधि द्वितीयामाहुतिं जुहोतीति [८] यद्वे